

## ALGUNS PROBLEMES DEL VOCABULARI POLÍTIC EN LOCKE

**SOCIETAT / POBLE / COMUNITAT / COMMONWEALTH:** Cal fer atenció a aquests mots perquè en Locke no són sinònims.

- **Societat:** designa un vincle social més que un estat efectiu; societat és allò que constitueix un grup. L'expressió 'societat política' designa, en general, un estat de fet organitzat per lleis.
- **Poble:** designa una entitat desorganitzada (sense cap?) o alguna cosa desorganitzada que s'organitza a través de la llei de la llei de la majoria.
- **Comunitat:** una organització conscient de si mateixa i, de vegades, el resultat d'una forma jurídica, àdhuc si no té regles explícites.
- **Commonwealth:** cosa pública, República, alguna cosa positivament determinada. El terme 'Estat' és massa modern per traduir-lo. De fet, és millor usar l'expressió 'Societat Política'.

**ACTE FEDERATIU: 'CONSENT' / 'ASSENT' / 'CONTRACT' / 'COMPACT' / 'TRUST'.** Són diversos moments de l'acte constitutiu de la societat civil a partir de l'estat de naturalesa.

- **Consent:** l'acte mental i de vegades implícit vinculat al judici a través del qual es constitueix la comunitat, el poble o la comunitat.
- **Assent:** acte de judici que resulta de la creença i que cal diferenciar del coneixement que és fruit de l'evidència. Implica un judici provable i es fa en grup.
- **Contract:** reunió concreta i efectiva del poble, implica un poble que existeix en tant que tal, deriva del previ assentiment.
- **Compact:** aliança (nova/antiga) o testament; és la dimensió religiosa que els puritans donen a la integració social. El consentiment i el contracte fan referència als interessos materials. L'aliança és de caire espiritual.
- **Trust:** és un concepte que designa el que succeeix un cop s'ha fet el pacte. El 'trust' és un mandat de defensa d'interessos i, bàsicament, de defensa de la propietat.

**PODER:** En Locke designa més una capacitat que no pas quelcom d'establert. El límit del poder és l'expressió de la llei natural. Hi ha una continuïtat entre llei natural i llei civil, en el sentit que una llei civil que contravingués la llei natural podria justificar la rebel·lió. L'individu és l'únic jutge del poder perquè en ell, i només en ell, rau el dret natural. El poder sobirà pertany al poble entès com a suma d'individus i es gestiona per majoria. En tot cas, per a Locke el dret de rebel·lió és només l'últim remei quan fracassa el parlamentarisme.